

„De geneeskundige ambtenaren van dezen dienst”, zeide de rapporteur, „zullen noodzakelijk de zieken zien en ook den directeur, de artsen of de vroedvrouwen onderwerpen. Zal men nu, onder voorwendsel van het beroepsgeheim, aan die geneeskundige ambtenaren kunnen verbieden, te zeggen wat zij weten?” Eenige senatoren riepen hierop: „dat is iets anders”. Dit belette den redenaar niet, voort te gaan en te beweren, dat een fabrieksdokter tijdens den oorlog dikwijls zijn medewerking heeft verleend aan den rechter van instructie. „Hij is behandelend geneesheer en tevens deskundige, en zegt in het algemeen belang aan de justitie alles wat hij weet; volgens het wetboek van strafvordering mag deze medewerking niet worden geweigerd”. Senator dr. GROSJEAN merkte op, dat een arts niet tot deskundige mag worden benoemd in een zaak, waarin een door hem behandelde zieke betrokken is, maar de rapporteur bleef volhouden, dat weigering van getuigenis door een arts of vroedvrouw strafbaar is. Het heeft den gestrengen, maar verwarden heer niet geholpen. Door toedoen van senator CHAUVEAU, voorzitter van de geneeskundige vereeniging van parlamentsleden, en voorbeeld voor alle artsen, die op de gestoelten des gezags zetelen, werd bepaald, dat „artsen, vroedvrouwen, apothekers, opgeroepen als getuigen in een vervolging wegens afdrijving, kunnen, zonder strafbaar te zijn op grond van art. 378 van den Code Pénal (schending van beroepsgeheim) getuigenis afleggen over de feiten, waarvan de beklaagden beschuldigd worden, mits die getuigenis niet loopt over personen, tegenover wie zij zijn gehouden aan het beroepsgeheim”.

Een zeer leepe dagbladredacteur wist boven een verslag van deze zitting niets beters te zetten dan: „de artsen ontheven van het beroepsgeheim” (*Caducée*).

FLINKE GENEESKUNDIGE HONORARIA. — En dan mopperen wij nog over de maatschappelijke omstandigheden in ons beroep! Sir MORELL MACKENZIE, die met niet bijzonder veel geluk keizer FRIEDRICH heeft behandeld, kreeg daarvoor 400000 mark. Met 10000 P. St. werd Sir WILLIAM HULL beloond, die in 1871 den prins van Wales heeft behandeld. DEMSDALE, die een czarine heeft ingeënt, kreeg 10000 P. St. met nog 5000 P. St. voor reiskosten en een pensioen van 500 P. St.. De artsen, die aan het sterfbed van koningin VICTORIA in consult waren geroepen, kregen elk 2000 P. St.. LAPPONI ontving voor een operatie, aan paus Leo XIII verricht, 120000 Lire; v. LEYDEN voor een consult bij den czaar 50000 Rb. en flink reisgeld; LORENZ voor een operatie aan de lip van een milliardairskind in Amerika 100000 dollars en behoorlijke vergoeding voor reiskosten. En DAMOCEDES, die DARIUS HYSTASPES wegens een voetverstuiking had behandeld, mocht een wandeling door den harem maken en van elke dame kreeg hij een gouden vat, gevuld met geld (*Zeitschr. f. äratl. Fortb.*). PINKHOF.

INGEZONDEN.

ONZE MAATSCHAPPIJ.

I.

Prof. NIJHOFF hangt een somber tafereel op van de toekomst onzer Maatschappij, als de vakactie verdwijnt. Ik meen ten onrechte. Het komt mij goed voor, het begrip vakvereeniging wat nader uiteen te zetten. Als een aantal beoefenaars van een bepaald vak een vereeniging oprichten ter behartiging van hun vak, dan is dat nog geen vakvereeniging. Evenmin behoeft dat het geval te zijn, als de vereeniging in de eerste plaats de bevordering van de materiele belangen van de leden op het oog heeft. Het karakteristieke van de moderne vakvereeniging is het nemen van besluiten, waaraan de leden zich hebben te onderwerpen. De meerderheid schrijft aan alle leden voor, hoe zij zich in elk bepaald geval hebben te gedragen. Een besluit van de meerderheid is voor alle leden bindend. Met dit stelsel hebben wij de proef genomen, en ik meen, dat die proef, die moest mislukken, nu wel als mislukt kan worden beschouwd. Wij hebben getracht de geneeskundige ethica te reglementeeren, en een reeks besluiten genomen, hoe in verschillende gevallen onze gedragslijn behoort te zijn. De genees-